

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

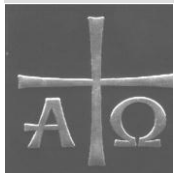
ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 8002 0004 0037 1953 2026 0001

27 NIEDZIELA ZWYKŁA

2 października

249'16

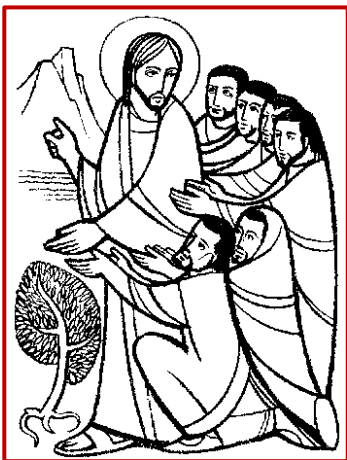

LITURGIA SŁOWA

Czyt. I: Ha 1, 2-3; 2, 2-4 * Ps 95 * Czytanie II: 1Tm 1, 6-8.13-14

Ewangelia: Łk 17, 5-10

Apostołowie prosili Pana: „Przymnóż nam wiary”. Pan rzekł: „Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, a byłaby wam posłuszna. Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: Pójdź i siądź do stołu? Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił? Czy dziękuje słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać”.

Oto słowo Pańskie

WSZECHMOC WIARY

Pan Jezus powiedział: „Proście, a będzie wam dane”. Wielokrotnie w Ewangelii widzimy ludzi, którzy realizują tę zachętę Jezusa i zwracają się do Niego z konkretnymi prośbami. Pierwsza prośba skierowana do Jezusa w Ewangelii św. Jana zostaje wypowiedziana przez Najświętszą Maryję Pannę w Kanie

Galilejskiej: „Synu, nie mają wina”. Nie chodzi tu nawet o przedmiot prośby ale o postawę z jaką Maryja zwraca się w imieniu człowieka do Boga, dla którego nie ma rzeczy niemożliwych. W Zwiastowaniu Maryja uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Boga i powierzyła siebie całkowicie „Wszechmocny miłującej”. Modlitwa

ślugałna czy wstawiennicza nie jest więc wypowiedzeniem odpowiedniego zaklęcia (jak w religii pogańskiej), by podporządkować sobie w konkretnej sprawie bóstwo, które może więcej niż człowiek. Prośba skierowana do Boga aktywizuje również człowieka, zapraszając w świat ufności, wiary i wytrwałości.

Prośba, którą kierują dzisiaj apostołowie do swojego Mistrza dotyczy samej istoty powołania człowieka. Nie proszą o pieniądze, sławę, długie życie lecz o skarb, bez którego wszystko kończy się wraz ze śmiercią. Już w Starym Testamencie jest piękna scena, gdy młody król Salomon obejmuje tron po swym ojcu Dawidzie a Bóg zachęca go, by wypowiedział swoją prośbę do Wszechmocnego. Salomon tak mówił do Boga: „Racz więc dać Twemu słudze serce pełne rozsądku do sądzenia Twego ludu i rozróżniania dobra i zła, bo któż zdoła sądzić ten lud Twój tak liczny?» Spodobało się Panu, że właśnie o to Salomon poprosił. Bóg więc mu powiedział: «Ponieważ poprosiłeś o to, a nie poprosiłeś dla siebie o długie życie ani też o bogactwa, i nie poprosiłeś o zgubę twoich nieprzyjaciół, ale prosiłeś dla siebie o umiejętność rozstrzygania spraw sądowych, więc spełniani twoje pragnienie i daję ci serce mądre i rozsądne, takie, że podobnego tobie przed tobą nie było i po tobie nie będzie». (1Krl 3,10-12)

Prośba Apostołów o przymnożenie wiary następuje bezpośrednio po wezwaniu Pana Jezusa, by z serca przebaczać tym, którzy proszą o miłosierdzie, żałując za swoje czyny. Uczniowie zrozumieli natychmiast, że taka postawa wykracza poza ramy ludzkich możliwości. Proszą więc, by świat wiary stawał się w nich coraz większy, zwyciężając świat odwetu, zemsty i wzajemnych oskarżeń. Pan Jezus po ukazaniu mocy wiary wprowadza temat, który na pierwszy rzut oka wydaje się poboczny. Mówi o słudze, który wypełnia swoje obowiązki w prostocie serca.

I wzywa nas do takiej postawy: „Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wypełniliśmy to, co powinniśmy wykonać”.

Jaki ma związek prośba Apostołów o pomnożenie wiary z tak zaskakującą odpowiedzią Pana? Na ogół szukamy szybkich efektów, natychmiastowych rozwiązań, łatwych sukcesów. Życie duchowe nie jest magią, a Pan Jezus traktuje nas i nasze prośby poważnie. Dlatego modlitwa o wzrost wiary jest wysłuchana i Pan Jezus – dobry Nauczyciel podpowiada nam w jaki sposób możemy uczestniczyć w pomnażaniu wiary. Nie wystarczy bowiem wypowiedzieć formułę modlitwy – jak magiczne zaklęcie – „przymnóż nam wiary”, by natychmiast osiągnąć zamierzony efekt. Modlitwa nie jest bajkowym: „stoliczku nakryj się”, ale otwarciem serca na pełnienie woli Pana i Mistrza. Pan Jezus wzywa nas do postawy pokory i to w sytuacji, gdy wszystko czynimy zgodnie z Jego wolą. W jakimś sensie łatwo być pokornym z miejsca słabości, niewypełnionych zadań i rażących zaniedbań. Zrozumiała byłaby wówczas wypowiedź: „Jesteśmy sługami nieużytecznymi: nie wykonaliśmy tego, co powinniśmy wykonać”. Ale taka pokora jest jeszcze nieoczyszczona, a czasem wręcz fałszywa. Są tacy ludzie, chrześcijanie i katolicy, którzy chcąc być pokornymi nie pracują za bardzo nad sobą, by mieć ciągłe uzasadnienie dla tak rozumianej pokory. Nic bardziej absurdalnego. To tak jakby mąż zdradzał żonę po to, by po powrocie bardziej ją kochać.

Trzeba wciąż podejmować wysiłek wewnętrznej pracy, refleksji, zastanowienia, by nie płynąć z prądem bezmyślności i nie ulegać pozorom dobra. Tak uczył biskup Baldwin z Canterbury w XII wieku: „Napisane jest bowiem: „Są drogi, co zdają się ludziom słuszne, a w końcu prowadzą do śmierci”. Apostoł Jan przestrzegając przed

takim niebezpieczeństwem napomina nas w słowach: „Badajcie duchy czy pochodzą od Boga”. Któż jednak może rozstrzygnąć, czy pochodzą od Boga, jeżeli nie otrzyma daru rozeznania duchów, tak aby mógł trafnie i szczegółowo ocenić myśli, poruszenia i zamiary. Dar rozeznania jest matką wszystkich cnót. Dlatego potrzebuje go każdy zarówno do udzielania wskazówek innym, jak też kierowania i doskonalenia siebie. Myśl o tym, co należy czynić, jest słuszna, jeśli kierowana jest wolą Boga. Intencja jest godziwa i święta, kiedy z całą prostotą zwraca się ku Bogu. Całe nasze życie i każdy czyn będą przeniknięte światłem, jeśli oko będzie uczciwe i szczerze. Jest takim wówczas, kiedy dzięki należytemu zastanowieniu wie, co należy czynić, a działając z prostotą i w dobrej intencji, unika wszelkiej dwulicowości. Rozumne zastanowienie nie dopuszcza błędów, dobra zaś intencja wyklucza dawanie. Na tym właśnie polega prawdziwe

rozeznanie, to jest na połączeniu zastanowienia i dobrej intencji. Tak więc wszystko należy czynić w świetle rozeznania, jakby w Bogu samym i pod okiem Boga. (Baldwin, Godz. czyt. piątek, 9 tydz. Zwyk)

W dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus ukazuje nam pokorę jako mnożnik wiary, pokorę prawdziwą, płynącą nie ze złych czynów, lecz z pełnienia woli Boga. Wzorem jest tutaj Najświętsza Maryja Panna, pokorna Służebnica Pańska, której czysta pokora powiązana była z absolutnym posłuszeństwem i wiernym wypełnieniem Bożych planów. Dlatego Kościół od wieków przyzywa Jej wstawiennictwa. Szczególnie w tym miesiącu, gdy gromadzimy się na nabożeństwach różańcowych, rozważamy tajemnicę Jezusa, wpatrujemy się w głębię miłości Boga i w szkole Maryi uczymy się wiary żywej i życiodajnej.

x. *Proboszcz*

ŚWIĘTY FRANCISZEK

Na Boże Narodzenie 1223 r., św. Franciszek podczas jednej ze swoich misyjnych wędrówek, w Greccio zainscenizował religijny mimodram. W żłobie, przy którym stał wół i osioł, położył małe dziecko na sianie, po czym odczytał fragment Ewangelii o narodzeniu Pana Jezusa i wygłosił homilię. Inscenizacją owego "żywego obrazu" dał początek "żłóbkom", "jasełkom", teatrowi nowożytnemu w Europie. 14 września 1224 r. w Alverni, podczas czterdziestodniowego postu przed uroczystością św. Michała Archanioła, Chrystus objawił się

Franciszкови i obdarzył go łaską stygmatów - śladów Męki Pańskiej. W ten sposób Franciszek, na dwa lata przed swą śmiercią, został pierwszym w historii Kościoła stygmatykiem. Franciszek aprobował świat i stworzenie, obdarzony był niewiarygodnym osobistym wdziękiem. Dzięki niemu świat ujrzał ludzi z kart Ewangelii: prostych, odważnych i pogodnych. Wywarł olbrzymi wpływ na życie duchowe i artystyczne średniowiecza. Trudy apostołstwa, surowa pokuta, długie noce czuwania na modlitwie wyczerpały siły Franciszka. Zachorował na oczy, próby leczenia nie przynosiły skutku. Zmarł 3 października 1226 r. o zachodzie słońca w kościele Matki Bożej Anielskiej w Asyżu. Kiedy umierał, prosił, by bracia zwlekli z niego odzienie i położyli go na ziemi. Rozkrzyżował przebite stygmatami ręce. Odszedł z psalmem 141 na ustach, wcześniej wysłuchawszy Męki Pańskiej według św. Jana. W chwili śmierci miał 45 lat. W dwa lata później uroczystie kanonizował go Grzegorz IX.

Z O G Ł O S Z E Ń

- Dzisiaj o godz. 16⁰⁰ Msza na rozpoczęcie drugiego roku przygotowania do Pierwszej Komunii Świętej dla klas III.
- Przypominamy, że od 1 października Msze święte wieczorne odprawiane są w dni powszednie o godz. 17⁰⁰. Układ Mszy niedzielnych pozostaje bez zmian. Nabożeństwa **różańcowe** w dni powszednie odprawiane są godz. 17³⁰ a w niedziele o godz. 17¹⁵. Serdecznie zapraszamy.
- **Zbliża się Odpust św. Franciszka. We wtorek Msza św. o godz. 9³⁰** (przy ołtarzu św. Franciszka) a wieczorna o godz. 17⁰⁰. Na Mszę wieczorną i różaniec zapraszam we wtorek kandydatów do Bierzmowania obu grup.
- Czterdziestogodzinne nabożeństwo rozpoczniemy w poniedziałek o godz. 15⁰⁰ Koronką do Miłosierdzia Bożego. Adoracja do godz. 17⁰⁰. We wtorek adoracja po Mszy o godz. 9³⁰ do Mszy wieczornej. Koronka o godz. 15⁰⁰.
- W środę – 5 października wspominamy w liturgii św. Faustynę. Po różańcu czytanie Dzienniczka.
- W piątek dzień MB Różańcowej. Dzieci klas III na Mszy o godz. 17⁰⁰ otrzymają poświęcone różańce.
- W piątek przed południem nawiedzamy chorych a od 15 adoracja i spowiedź.
- W sobotę – 8 października coroczny „Bieg św. Franciszka”. Szczegóły na plakacie w kruchcie kościoła.
- Główna Suma odpustowa zostanie odprawiona w przyszłą niedzielę o godz. 11³⁰. Po sumie procesja Eucharystyczną z udziałem księży z dekanatu.
- Z okazji odpustu i Dnia Papieskiego w przyszłą niedzielę zapraszam na spektakl Polskiego Teatru Historii pt. Cuda Maryjne. Jest to historia cudów maryjnych opowiedziana za pomocą piosenek stworzonych przez Krzysztofa Dereszyńskiego do tekstów Macieja Wojtasa.
- Intencja dla Koła św. Faustyny: „Aby w naszej Ojczyźnie życie było chronione od poczęcia do naturalnej śmierci”.
- Dziękuję grupie parafian za posprzątanie kościoła i proszę o pomoc w przygotowaniu kościoła na przyszłą niedzielę. Sprzątanie w piątek po Różańcu.
- Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł do Pana **Ś.P. Mieczysław Postek** (l. 72) z Kamionki. Pogrzeb odbędzie się jutro o godz. 12⁰⁰. **Wieczny odpoczynek...**